

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu 09.08.2006
KOM(2006) 446 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

o činnosti výborů v roce 2005

{SEK(2006) 1065}

1. OBECNÉ POZNÁMKY K SYSTÉMU KOMITOLOGIE

Tato zpráva se týká činností výborů komitologie v roce 2005. Obsahuje úvodní část, průřezový přehled činností výborů a přílohu s podrobnými statistikami týkajícími se jednotlivých výborů komitologie, které jsou seřazeny podle jednotlivých útvarů Komise¹. Příloha také poskytuje slovní komentář ke změnám v počtu výborů a k výjimečným událostem spjatým se zvláštními návrhy opatření, jako jsou například nepříznivá stanoviska, usnesení Evropského parlamentu v rámci výkonu jeho práva provádět kontrolu (viz bod 1.2 níže) a postoupení Radě (viz bod 1.3 níže). Jednání v Radě (a s Evropským parlamentem a Komisí) o revizi rozhodnutí Rady 1999/468/ES by měla být formálně završena v týdnech následujících po přijetí této zprávy (viz bod 1.5 níže). Podrobná zpráva o výsledcích bude obsažena v příští výroční zprávě (na rok 2006).

1.1 Výbory komitologie a jejich instituční rámec

a) Funkce výborů komitologie v systému institucí

Účelem výborů komitologie je pomáhat Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, které jí svěřil zákonodárny orgán, tj. Rada jednající samostatně nebo společně s Evropským parlamentem v rámci postupu spolurozhodování. Výbory komitologie mají společné tři základní rysy.

Za prvé: vytvořil je zákonodárce (Rada a Evropský parlament) v souladu s „legislativními“ postupy platnými v době, kdy byl přijat základní akt, podle kterého jsou zřízeny, to znamená od Maastrichtské smlouvy v souladu s postupem spolurozhodování. Právní základ výborů komitologie je tedy zakotven v tzv. „základním aktu“. Za druhé:

Za druhé: jejich struktura a metody práce jsou v mnoha ohledech standardizovány. Každému výboru, který se skládá ze zástupců členských států, předsedá zástupce Komise². Výbory jednájí v rámci postupů stanovených v základním právním aktu v souladu s rozhodnutím Rady o komitologii, jímž je rozhodnutí 1999/468/ES³.

Za třetí: výbory zaujímají stanoviska k návrhům prováděcích opatření, které jim předkládá Komise podle základního právního aktu, a jednájí v rámci poradního postupu, řídicího postupu či regulativního postupu, které byly za tímto účelem stanoveny.

Výbory komitologie je třeba rozlišovat od jiných výborů a skupin odborníků, které zřizuje Komise, aby jí pomáhaly při výkonu jejího *práva iniciativy* nebo při výkonu úkolů spojených se sledováním, koordinací nebo spoluprací s členskými státy. Tyto poradní orgány (je jich asi 1 300) nejsou předmětem této zprávy⁴.

¹ Příloha je předkládána ve formě samostatného pracovního dokumentu útvarů Komise.

² „Členy“ komisi jsou z právního hlediska členské státy; hlasovací právo mají členské státy, nikoli osoby, které je zastupují.

³ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁴ Komise vytvořila *Rejstřík skupin odborníků*, který lze nalézt na serveru EUROPA na adrese: http://ec.europa.eu/secretariat_general/regexp/

b) Komitologie a průhlednost: rejstřík a databáze dokumentů komitologie

V článku 7 rozhodnutí 1999/468/ES a prohlášení Rady a Komise týkajících se tohoto ustanovení (zejména prohlášení č. 4 a 5) byla zavedena opatření, jež mají *zlepšit průhlednost* práce výborů komitologie.

Ustanovení čl. 7 odst. 5 rozhodnutí 1999/468/ES stanoví, že Komise zveřejní rejstřík s *odkazy na všechny dokumenty předané Evropskému parlamentu, které byly přijaty postupy komitologie*. Tento rejstřík je používán od prosince 2003⁵.

V souladu se svým prohlášením (č. 5) týkajícím se rozhodnutí Rady 1999/468/ES Komise učinila *další transparentní opatření* a rozšířila rejstřík o *databázi*, která má zajistit, aby byla velká část dokumentů zasílaných Evropskému parlamentu přímo zpřístupněna veřejnosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům orgánů⁶, které nabylo účinnosti dnem 3. prosince 2001. Rejstřík prokazuje *existenci* určitého dokumentu a obsahuje jeho klíčovou informaci, zatímco databáze obsahuje dokument ve formátu, který si lze stáhnout.

Nařízení (ES) č. 1049/2001 o „průhlednosti“ chrání v čl. 4 odst. 3 rozhodovací proces orgánů EU, jehož součástí jsou postupy komitologie.. Komise dne 17. února 2005 rozhodla, jak hodlá této ochrany využít: návrh prováděcích opatření by měl být zpřístupněn veřejnosti *poté, co proběhlo hlasování ve výboru*⁷. Pouze v případě konkrétních zájmů stanovených v čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 (tj. věci bezpečnosti nebo obchodních zájmů) by měl být přímý přístup odepřen až do konečného přijetí opatření Komisí⁸. Po konečném přijetí se opatření zpřístupní prostřednictvím společných databází a rejstříků Komise (pro zápisy z jednání Komise viz Rejstřík dokumentů Komise)⁹.

Jakožto doprovodné opatření k reformě rozhodnutí Rady 1999/468/ES (viz bod 1.5 níže) Komise v současné době zkoumá možnosti dalšího vylepšení rejstříku, aby mohla poskytnout Evropskému parlamentu transparentnější a konzistentnější přístup k archivovaným dokumentům.

1.2 Právo Evropského parlamentu provádět kontrolu

Komise je povinna informovat Evropský parlament o činnosti výborů a zasílat mu veškeré návrhy prováděcích opatření, které byly přijaty podle základních právních aktů přijatých na základě článku 251 Smlouvy (právní akty přijaté v souladu s postupem spolurozhodování) tak, aby Evropský parlament mohl vykonávat své právo kontroly v souladu s článkem 8 rozhodnutí 1999/468/ES.

⁵ Viz internetovou adresu: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=en
V rejstříku jsou zahrnuty dokumenty od poloviny roku 2003.

⁶ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁷ Hlasování výboru se může uskutečnit na řádném zasedání výboru nebo pomocí písemného postupu v souladu s jednacím řádem výboru.

⁸ Nebo dokonce zamítnut z důvodu důvěrnosti.

⁹ http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regdoc/registre.cfm?CL=en

V únoru 2000 uzavřel Evropský parlament a Komise *Dohodu o prováděcích pravidlech k rozhodnutí Rady 1999/468/ES*, která má konkrétně regulovat postupy provádění povinností náležejících Komisi¹⁰.

S výjimkou naléhavých případů stanoví dohoda lhůtu jednoho měsíce ode dne obdržení „konečného“ návrhu prováděcího opatření¹¹ podle právního aktu, jenž byl přijat v rámci postupu spolurozhodování, která má Evropskému parlamentu umožnit přijmout (na plenárním zasedání) v případě potřeby usnesení podle článku 8 rozhodnutí Rady 1999/468/ES, domnívali se, že návrh opatření překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu¹².

V praxi a v souladu s bodem 1 řečené dohody útvary Komise přenesou návrhy prováděcích opatření do rejstříku a zároveň je zašlou členským státům připravujícím se na zasedání výboru. Stejný postup platí i v případě, kdy se má hlasování uskutečnit písemným postupem (bez zasedání výboru) podle *jednacího řádu* výboru. Jakmile se hlasování uskuteční, vyplní útvary Komise – od poloviny roku 2004 – hlasovací listinu, v níž uvedou celkový výsledek hlasování o daném návrhu prováděcího opatření. Útvary také uvedou, zda byl návrh prováděcího opatření na základě zkoumání výboru pozměněn či nikoli.

Pokud byl návrh prováděcího opatření pozměněn, bude přenesen do rejstříku podruhé spolu s hlasovací listinou a bude zaslán Evropskému parlamentu. Poskytne se tak jasná informace Evropskému parlamentu i veřejnosti (tyto subjekty mají za běžných okolností v této fázi projednávání ve výborech k návrhu opatření přímý přístup) o „konečném“ návrhu prováděcího opatření ve smyslu bodu 6 řečené dohody. Pokud zůstane návrh prováděcího opatření nezměněn, je Evropskému parlamentu zaslána elektronickou i konvenční cestou pouze hlasovací listina. Elektronicky zaslané znění návrhu prováděcího opatření je pak považováno za konečný návrh.

a) Usnesení přijatá Evropským parlamentem v roce 2005

V roce 2005 přijal Evropský parlament¹³ dvě usnesení, v nichž tvrdil, že Komise překročila přijetím konkrétních prováděcích opatření prováděcí pravomoci, které jí byly svěřeny. Obě usnesení se týkala *odvětví životního prostředí* a zejména *směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (směrnice RoHS)* v oblasti politiky odpadů (viz podrobné údaje v příloze této zprávy, v kapitole o statistikách za životní prostředí).

Komise odpověděla na první usnesení ze dne 12. dubna 2006 (B6-0218/2005), že podle jejího názoru nespadaly důvody pro udělení výjimek z požadavků stanovených směrnicí RoHS do pravomoci Evropského parlamentu provádět kontrolu, zda Komise překročila své prováděcí pravomoci. Po přezkoumání prací, na jejichž základě byl vydán návrh rozhodnutí a prostudování dostupných informací (studie, konzultace zúčastněných stran a projednání ve

¹⁰ Úř. věst. L 256, 10.10.2000, s. 19. Dohoda nahrazuje určité dřívější dohody: Plumb-Delorsovu dohodu z roku 1988, Samland-Williamsonovu dohodu z roku 1996 a „modus vivendi“ z roku 1994

¹¹ Návrhy se poprvé zasílají ještě před zasedáním výboru, a jsou-li během zasedání podstatným způsobem změněny, zasílají se po zasedání znovu.

¹² I samotný tento základní akt musel být přijat v rámci postupu spolurozhodování (článek 251 Smlouvy) mezi Radou a Evropským parlamentem.

¹³ První z nich bylo přijato dne 12. dubna 2005 (B6-0218/2005) a druhé dne 6. července 2005 (B6-0392/2005).

výboru pro technické přizpůsobování (Technical Adaptation Committee – „TAC“) dospěla Komise k závěru, že opatření bylo v souladu s ustanoveními směrnice ROHS.¹⁴

Druhé usnesení přijaté dne 6. července 2005 (B6-0392/2005) se týkalo návrhu rozhodnutí Rady ze dne 05. června 2005, kterým se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění příloha směrnice RoHS a které vyjímá nebezpečnou látku DekabDE ze skupiny polybromovaných difenyletherů (PBDE) z požadavků čl. 4 odst. 1 směrnice RoHS. Třebaže Evropský parlament necitoval ve svém usnesení článek 8 rozhodnutí Rady 1999/468/ES, ale čl. 5 odst. 5 řečeného rozhodnutí, domnívá se, že Komise překročila své prováděcí pravomoci, protože podle jeho názoru by bylo pro uvedené opatření zapotřebí přijmout normotvorný návrh v souladu s postupem spolurozhodování. Jelikož v Radě nebylo dosaženo kvalifikované většiny, byl původní návrh rozhodnutí nakonec přijat Komisí (dne 13. října 2005) navzdory rozhodnutí Evropského parlamentu, na jehož základě podal Parlament na Komisi žalobu k Evropskému soudnímu dvoru a navrhl, aby bylo uvedené rozhodnutí Komise prohlášeno za neplatné (věc C-14/06; viz bod 1.4 níže). Komise nezdůvodnila Parlamentu přijetí rozhodnutí, neboť usnesení Parlamentu bylo adresováno Radě (jemuž byla věc svého času postoupena). Komise hájí svou pozici před Soudem a vyčkává rozhodnutí Soudu..

b) Přezkum návrhů zaslaných Evropskému parlamentu

V prvním rozhodnutí ze dne 12. dubna 2005 Evropský parlament vyzval rovněž Komisi k provedení pečlivého přezkumu všech návrhů prováděcích opatření zaslaných od zprovoznění rejstříku v prosinci 2003. Komise podala Evropskému parlamentu zprávu o výsledcích tohoto přezkumu ve sdělení ze dne 20. července 2005. V určitých jasně vymezených politických oblastech byl zjištěn omezený počet odchylek (v absolutních číslech 50 navrhovaných opatření). Je třeba poznamenat, že v průběhu roku 2005 bylo přijato více než 2000 návrhů opatření; to znamená, že v období jednoho roku byly zaznamenány odchylky přibližně v 1 % všech případů.). Vzniklé chyby byly zřejmě důsledkem užití takzvaných *přizpůsobovacích nařízení*¹⁵, jejichž prostřednictvím bylo přibližně 140 základních aktů přizpůsobeno ustanovením rozhodnutí Rady 1999/468/ES. Od okamžiku, kdy vstoupilo v platnost zejména nařízení (ES) č. 1882/2003 ze dne 20. listopadu 2003, se tyto právní akty staly vskutku předmětem postupu spolurozhodování a všechny související návrhy prováděcích opatření musely být tudíž napříště předkládány Evropskému parlamentu v rámci jeho práva provádět kontrolu¹⁶.

Ve všech zjištěných případech odchylek Komise navrhla Evropskému parlamentu kontrolu ex post, která poskytlo dotčeným parlamentním výborům možnost přezkoumat dotýčná prováděcí opatření. Komise rovněž nabídla, že zruší jakékoli opatření, o jehož zrušení Evropský parlament požádá, a učinila tak v souvislosti s rozhodnutím Komise 2005/63/ES ze dne 24. ledna 2005, kterým se mění příloha II směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou

¹⁴ Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 48. Původní předloha rozhodnutí Komise nebyla dne 19. dubna 2005 schválena komisí pro odpady; přípravou prováděcího opatření byla následně pověřena Rada.

¹⁵ Zejména nařízení Rady (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 1882/2003 (Úř. věst. č. L 284, 31.10.2003, s. 1) ze dne 29.9.2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy o ES (spolurozhodování), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES

¹⁶ Je možné, že tento řetěz událostí, v jejichž důsledku jsou základní právní akty napříště považovány za předmět spolurozhodování, byl zdrojem nedbalosti v tom smyslu, že odpovědné útvary možná přehlédly novou povinnost zasílat návrhy opatření pro základní právní akty, které byly přizpůsobeny v jejich politických oblastech prostřednictvím výše uvedeného souhrnného přizpůsobovacího nařízení.

životností (rozhodnutí ELV)¹⁷. Komise navíc zavedla do svých administrativních postupů posílené mechanismy vnitřní kontroly, které by měly předejít podobným problémům do budoucna.

1.3 Postoupení věci Radě

V roce 2005 bylo zaznamenáno celkem 11 případů postoupení věci Radě.

Podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES musí být návrhy opatření postupovány Radě v případě, kdy Komise nedosáhla většiny nezbytné pro stanovisko stvrzující návrh prováděcího opatření v *regulativním postupu* nebo se setkala s *nesouhlasem* kvalifikované většiny v řídicím postupu.

Těchto 11 postoupení v roce 2005 bylo provedeno ve čtyřech odvětvích politiky: zdraví a ochrana spotřebitele (5), životní prostředí (4), Europe Aid (1) a statistika (1).

Výsledné číslo představuje pouze malé procento (méně než 0,5 %) z celkového počtu prováděcích opatření přijatých Komisí v řídicím a regulativním postupu (2 637)¹⁸.

Celkový počet za rok 2005 je – v absolutních číslech – nižší než v roce 2004 (kdy bylo zaznamenáno 14 případů postoupení věci Radě). Stojí za zmínku, že 6 z 10 postoupených věcí v roce 2005 byly návrhy rozhodnutí Komise týkající se povolení uvést na trh geneticky modifikované produkty (v odvětvích zdraví a ochrany spotřebitele a životního prostředí). Tuto vysokou koncentraci postoupení věci v oblasti geneticky modifikovaných organismů (GMO) lze vysvětlit nejednotností názorů členských států na normy, které by měly být uplatňovány v souvislosti s vědeckým posuzováním nových produktů (viz konkrétní poznámky v příloze k této zprávě, v kapitolách týkajících se statistik za zdraví a ochranu spotřebitele a životní prostředí).

1.4 Judikatura¹⁹

a) Rozsudek ze dne 25. října 2005 (sýr „FETA“)

Ve svém rozsudku ze dne 25. října 2005²⁰ ve spojených věcech C-465/02 a C-466/02: *Spolková republika Německo a Dánské království jako žalobci (podporovaní Francií a Spojeným královstvím) proti Komisi* (podporované Řeckem) Evropský soudní dvůr (ESD) zamítl žalobu na neplatnost nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ze dne 14. října 2002²¹, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 1107/96, pokud jde o název „FETA“. Komise tedy řádně zaregistrovala název „FETA“ jako chráněné označení původu podle nařízení Rady (ES) č. 692/2003 ze dne 8. dubna 2003, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2081/92 o ochraně

¹⁷ Úř. věst. L 25, 28.1.2005, s. 73. Právní akt, jímž bylo rozhodnutí ELV zrušeno: 2005/437/ES, Úř. věst. 152, 15.6.2005, s. 18; právní akt, jímž bylo rozhodnutí ELV znovu přijato: 2005/438/ES, Úř. věst. 152, 15.6.2005, s. 19

¹⁸ Celkem 2 654 prováděcích opatření (viz poznámky k tabulce II) minus 17 prováděcích opatření, která byla přijata v poradním postupu.

¹⁹ Od roku 2005 budou podávány zprávy o všech rozsudcích ESD a nových žalobách podaných Soudnímu dvoru v daném roce.

²⁰ Dosud nezveřejněno ve sbírce rozhodnutí Soudního dvora; viz oznámení v Úř. věst. C 86, 8.4.2006, s. 1.

²¹ Úř. věst. L 277, 15.10.2002, s. 10

zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (základní právní akt)²².

Jedním z argumentů vznesených německou vládou bylo to, že došlo k porušení jednacího řádu regulativního výboru zřízeného podle článku 15 základního právního aktu. Dokumenty, které měly být zkoumány na zasedání regulativního výboru dne 20. listopadu 2001, nebyly oznámeny německé vládě 14 dní před tímto zasedáním; kromě toho nebyly oznámeny v němčině.

Vzhledem k tomu, že výbor nepřijal do doby řečeného zasedání svůj jednací řád, Soudní dvůr zkoumal místo něj platná ustanovení *vzorového jednacího řádu* přijatého Komisí dne 31. ledna 2001²³. Ustanovení čl. 3 odst. 1 tohoto vzorového jednacího řádu stanoví, že předseda musí pozvat delegace na zasedání a rozeslat další související dokumenty nejpozději 14 kalendářních dní před začátkem zasedání.

Třebaže německá vláda neobdržela dokumenty v němčině a obdržela je později než požadovaných 14 kalendářních dní předem²⁴, Soudní dvůr uplatnil na vzniklou situaci ustálenou judikaturu v tom smyslu, že procesní odchylka takového charakteru by mohla znamenat zrušení aktu Komise, který byl nakonec přijat, pouze tehdy, pokud by v případě neexistence této odchylky mohlo vést řízení k jinému výsledku²⁵. V případě tohoto soudního sporu tomu tak nebylo, protože na dotyčném zasedání měli členové výboru pouze předkládat své připomínky k výsledkům dotazníku Komise, zatímco návrh nařízení Komise byl zkoumán až později na zasedání v květnu 2002²⁶.

b) Žaloba Evropského parlamentu proti Komisi („DekaBDE“)

Dne 11. ledna 2006 podal Evropský parlament u ESD žalobu proti Komisi, v níž požadoval zrušení rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005 (viz bod 1.2 písm. a) výše). Evropský parlament tvrdí, že Komise nedodržela podmínky stanovené ve směrnici RoHS pro vynětí nebezpečné látky DekabDE ze zákazu uvedení na trh obsaženého v této směrnici, a proto překročila své prováděcí pravomoci. Podle názoru Evropského parlamentu se Komise rovněž dopustila zřejmé chyby při posuzování vědeckých důkazů, nedodržela zásadu opatrnosti a rozšíření výjimky na všechny polymerní aplikace DekabDE bylo porušením zásady proporcionality²⁷. Komise vznesené argumenty popírá. Případ zatím čeká u Evropského soudního dvora na projednání.

²² Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 1.

²³ Úř. věst. C 38, 6.2.2001, s. 3.

²⁴ Dne 9. listopadu 2001, viz bod 35 rozsudku.

²⁵ Viz bod 37 rozsudku.

²⁶ Viz bod 38 rozsudku.

²⁷ Viz oznámení v Úř. věst. C 86, 8.4.2006, s. 11.

1.5 Širší kontext

a) *Reforma současného systému komitologie*

Komisi předložený návrh upraveného regulativního postupu²⁸ staví Evropský parlament a Radu na stejnou úroveň, pokud jde o dohled nad výkonem některých prováděcích pravomocí svěřených Komisi Evropským parlamentem a Radou v rámci postupu spolurozhodování (článek 251 Smlouvy). Tato úprava se týká těch prováděcích opatření, která mají obecné pole působnosti nebo upravují některá jiná hlediska základních aktů přijatých podle postupu spolurozhodování.

Podle článku 202 Smlouvy o ES je pro úpravu rozhodnutí o komitologii (1999/468/ES) zapotřebí konzultace Evropského parlamentu a jednomyslné shody v Radě. Britské předsednictví Rady (druhá polovina roku 2005). zřídilo v září 2005 skupinu Friends of the Presidency, která se měla tímto návrhem reformy zabývat. Tato skupina se od té doby pravidelně scházela jak během britského předsednictví Rady i následného rakouského předsednictví (první pololetí roku 2006).

Evropský parlament pověřil své členy Josepha Daula (FR/PPE, předseda Konference předsedů výborů) a Richarda Corbetta (UK/PSE, zpravodaj pro komitologii ve výboru pro ústavní záležitosti (AFCO)) vedením politických jednání s předsednictvím Rady a Komisí.

Díky těmto jednáním dospěly tyto tři orgány koncem rakouského předsednictví ke shodě o tom, že je třeba pozměnit rozhodnutí Rady 1999/468/ES, aby bylo možno zavést nový „regulativní postup kontroly“. Tento nový postup se uplatní na prováděcí opatření obecného dosahu, jimiž se mění nepodstatné prvky základních právních aktů přijatých v postupu spolurozhodování. Evropský parlament získá právo veta v podstatných věcech takovýchto prováděcích opatření, a tudíž se značně zvýší jeho kontrolní pravomoci ohledně prováděcích pravomocí svěřených Komisi cestou postupů projednávání ve výborech.

b) Rozšíření

Dne 25. dubna 2005 byla podepsána přístupová smlouva s Bulharskem a Rumunskem. Podobně jako u přístupu deseti nových členských států v době předcházející jejich přistoupení v květnu 2004 byl i Bulharsku a Rumunsku přiznán od 26. dubna 2005 status aktivních pozorovatelů, což znamená, že se mohou účastnit zasedání výborů²⁹. Pokud jde o zbývající kandidátské země Turecko a Chorvatsko³⁰ a od prosince 2005 také o Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii), jejich účast je i nadále organizována na základě „Sdělení Komise Radě

²⁸ Návrh rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (KOM (2002) 719 v konečném znění, přijato dne 11. prosince 2002. Tento návrh byl pozměněn v dubnu 2004 – KOM (2004) 324 v konečném znění ze dne 22. dubna 2004 – kdy do něj byly zapracovány technické změny provedené Evropským parlamentem (usnesení přijaté dne 2. září 2003 (P5-TA(2003)0352)).

²⁹ Rozhodnutí Komise ze dne 23. března 2005 – K(2005) 874 (článek 7).

³⁰ Bulharsko a Rumunsko mají nyní status přistupujících zemí.

o účasti kandidátských zemí na programech Společenství a v agenturách a výborech Společenství³¹.

2. PRŮŘEZOVÝ PŘEHLED ČINNOSTÍ

2.1 Počet výborů

Je důležité rozlišovat výbory komitologie na jedné straně a další subjekty, zejména „odborné skupiny“, které zřídila sama Komise, na straně druhé. Odborné skupiny připravují a provádějí politiky a výbory komitologie se zabývají prováděním právních aktů. Tato zpráva se soustředí výhradně na výbory komitologie. Počet výborů komitologie je stanoven podle odvětví činnosti (tabulka I) k 31. prosinci 2005. Čísla za předchozí rok (stav k 31. prosinci 2004) jsou uvedena pro srovnání.

³¹ KOM (1999) 710 v konečném znění, přijato dne 20. prosince 1999. Viz též Sdělení Komise Radě a Parlamentu o přípravě účasti zemí západního Balkánu na programech a v agenturách Společenství (KOM (2003) 748 v konečném znění, přijato dne 3. prosince 2003).

TABULKA I – CELKOVÝ POČET VÝBORŮ

Odvětví politiky	2004	2005
Podniky (ENTR)	29*	32
Zaměstnanost a sociální věci (EMPL)	6	6
Zemědělství (AGRI)	30	31
Doprava, energetika a transevropské sítě (TREN)	39	38
Životní prostředí (ENV)	35	32
Výzkum (RTD)	3	3
Informační společnost (INFSO)	9*	10
Rybářství (FISH)	3	3
Vnitřní trh (MARKT)	11	10
Regionální politika (REGIO)	2	2
Daně a celní unie (TAXUD)	10	10
Vzdělávání a kultura (EAC)	9	7
Zdraví a ochrana spotřebitele (SANCO)	13	15
Spravedlnost, svoboda a bezpečnost (JLS)	10	13
Vnější vztahy (RELEX)	3	3
Obchod (TRADE)	11	12
Rozšíření (ELARG)	2	3
EuropeAid (AIDCO)	9	8
Humanitární pomoc (ECHO)	1	1
Statistika (ESTAT)	7	8
Rozpočet (BUDG)	2	2
Úřad pro boj proti podvodům (OLAF)	1	1
CELKEM	245	250

**Počet výborů pro odvětví podniků a informační společnosti v roce 2004 musel být zpětně snížen o 1, protože konfigurace uvedené v těchto odvětvích politiky náleží dvěma výborům v odvětví výzkumu.*

Čísla podávají obraz o relativní důležitosti postupu projednávání ve výborech pro činnosti jednotlivých odvětví politiky. Zdaleka největší počet výborů má stále *odvětví dopravy a energetiky* (38), *podniků* (32), *životního prostředí* (32) a *zemědělství* (31). Se 133 výbory z celkového počtu 250 představují tato odvětví více než polovinu výborů. Snahy Komise stabilizovat v posledních letech počet výborů přinesly výsledky. I když je celkový počet výborů ke konci roku 2005 poněkud vyšší než v roce 2004, stále splňuje cíl Komise omezit počet přibližně na 250 výborů. Přestože v některých oblastech politiky se zvýšenou mírou činnosti (kupříkladu v oblasti *spravedlnosti, svobody a bezpečnosti* a v oblasti *zdraví a ochrany spotřebitele*) zákonodárce zřídil nové výbory, v jiných oblastech v důsledku restrukturalizace právního rámce jejich počet snížil. Některé nárůsty nebo poklesy počtu výborů v jednotlivých odvětvích politiky mohou pramenit z přesunu odpovědnosti z jednoho útvaru Komise na jiný. Podrobné informace o vytváření, rušení a slučování výborů jsou uvedeny v příloze v komentářích k tabulkám pro každé odvětví politiky.

2.2 Počet stanovisek a prováděcích opatření

Tato zpráva stejně jako zprávy předchozí udává celkové údaje o oficiálních *stanoviscích*, která výbory zaujaly³², a následných *prováděcích opatřeních* (tj. právních aktech, správních a finančních rozhodnutích) přijatých Komisí. Tyto údaje jsou vyjádřením skutečné „produktivity“ výborů (tabulka II). Celkový počet stanovisek, jež výbory v roce 2005 zaujaly, činil 2 582 (v porovnání s 2 777 stanovisky v roce 2004); počet prováděcích opatření přijatých Komisí činil 2 654 (v porovnání s 2 625 prováděcími opatřeními v roce 2004).

³² Včetně příznivých i nepříznivých stanovisek vzešlých v případě regulativního, řídicího a poradního postupu z oficiálního hlasování. Případy, kdy nebyla zaujata žádná stanoviska, tj. kdy proběhlo oficiální hlasování, ale nebylo dosaženo potřebné (kvalifikované) většiny, nejsou v číselných údajích zahrnuty.

TABULKA II – POČET STANOVISEK A PROVÁDĚCÍCH OPATŘENÍ (2005)

	Stanoviska	Prováděcí opatření		Stanoviska	Prováděcí opatření
ENTR	69	55	EAC	56	55
EMPL	9	1	SANCO	303	303
AGRI	1.321	1.481	JLS	16	15
TREN	36	32	RELEX	2	2
ENV	50	47	TRADE	14	12
RTD	202	202	ELARG	83	83
INFSO	86	85	AIDCO	139	124
FISH	19	9	ECHO	50	50
MARKT	13	12	ESTAT	30	21
REGIO	12	12	BUDG	7	6
TAXUD	61	47	OLAF	2	0

Velký počet *prováděcích opatření* přijatých v některých odvětvích politik – *zemědělství* (1 481), *zdraví a ochrana spotřebitele* (303), *výzkum* (202), *EuropeAid* (124) a *informační společnost* (85) – rovněž vyjadřuje množství práce, kterým je Komise v těchto oblastech pověřována prostřednictvím postupů komitologie³³. V porovnání s předchozím rokem lze zaznamenat významný nárůst v odvětví *informační společnosti* (34 prováděcích opatření v roce 2004) a současně pokles v odvětví *vzdělávání a kultury* (55 prováděcích opatření v roce 2005 v porovnání se 115 v roce 2004).

Další tabulky s průřezovými přehledy jsou uvedeny v příloze (tabulka III: (počet výborů podle postupů a tabulka IV: počet zasedání).

³³ Je však třeba poznamenat, že pouhý počet přijatých aktů sám o sobě nevyjadřuje politickou, hospodářskou ani finanční důležitost učiněných rozhodnutí.